

అద్దాల మేడ

1

లక్ష్మీవతిగారు పితృత్వం కాపాడుకోటమే గాక బాగా ఆర్జన చేసి మేడ కట్టాడు. అది సీదా సాధా మేడ గాదు. అద్దాలమేడ మెట్లున్న వేపు కిటికీలుంటాయి, వాటికి రంగు రంగుల అద్దాలు ఆరు, సూర్యరశ్మి పడి మెరుస్తు లోపలికి కాంతిని వదుల్తాయి, మెట్లు బాగా కనిపిస్తాయి, కిటికీ గుమ్మానికి మంచి నగిషీ పున్న బేకు తలుపు తీయగానే అద్దం తలుపు మెరుస్తు కంటబడుతుంది, స్ప్రింగ్ సాయంతో నెట్టాలి, లోపలికడుగుంచ గానే అద్దాల బీరువా దానిలో చిత్ర విచిత్రమైన బొమ్మలూ కంటబడతాయి. కొండవల్లి బొమ్మలు, జపాన్ బొమ్మలు, నడవలో ఉన్నవారు కనబడకుండా అద్దాల స్క్రీన్స్ అడ్డముంటాయి, షుభ్రం చేయబడి మెరుస్తు ఉంటాయి, రెండు వేపులూ ఉన్న కిటికీలకి అద్దాల తలుపులు వాటికడ్డంగా తెల్లని తెరలు అందంగా కంటబడతాయి. హాలులో మధ్యగా నగిషీ పున్న గుండ్రని బల్బు, దానిమీద మందపాటి అద్దం, పాపలు కనబడతూ వుంటుంది. దానిమీద ఆనాటి దినపత్రిక తెలుగుది. ఆ విధంగా లక్ష్మీవతి మేడంతా వీలున్న చోట్ల అద్దాలు అమర్చబడి వున్నాయి. ఆయన పాలిటీషియన్, వేషమే ఆకర్షణవంతంగా వుంటుంది. రిమోటెస్ కంటి అద్దాలూ, మేడలో బంగారంతో చుట్టిన స్పటికాల తావళం మెరుసు కనబడుతుంది. బానిమధ్య లాకెట్, దానికి కిందా పైనా అద్దం, గడియారం గిల్లు పోకుండా కాపాడుతుంది, గోడలకి నిలువుబద్దాలూ రెండు యెదురెదురుగా అమర్చబడ్డాయి.

లక్ష్మీపతి చాలామంది నాకర్పిస్తాడు, అందుకని వారిల్లు కలకలలాడతూ సందడిగా వుంటుంది. రాజకీయవేత్తలు, బంధుగులూ, మిత్రులే గాక, ఆయనతో పనిబడి వచ్చినవారూ స్వేచ్ఛగా తిరుగుతారా యింట్లో, ఉండదలచుకున్న వారుంటారు కూడాను. యేమీ యిబ్బంది వుండదు, బాగా చనవున్న వారు స్వేచ్ఛగా మాట్లాడుతారు గూడానూ.

లక్ష్మీపతిగారు మదాంబ్లావస్థి ఆశయాలు మెచ్చి, ఆమె చెప్పిన మాటలు నచ్చి, దివ్యజ్ఞాన సమాజంలో సభ్యుడైనాడు, గురుపూజకు హాజరౌతాడు. కాసేపు మంచి చెప్తూ ఉపన్యసిస్తాడు. మానవతావాది అని పేరు తెచ్చుకున్నాడు. ఆయన ప్రాణమితులాయన్ని హాస్యానికి యల్పి అని పిలుస్తారు.

అల్పాహారం ముగిసింది, భోజనాల వేళవరకూ మాట్లాడుకోవచ్చు, వ్యక్తిగత వ్యవహారాలు ముగిశాయి, రాజకీయాలు ముగిశాయి, పార్టీ వటిష్ఠం చేసే మార్గాలు చర్చించటం ముగిసింది. పిచ్చా పాటీ ఆషామాషీ సాగుతున్నది. పరిచయులు వెళ్ళిపోయారు, ప్రాణమిత్రులున్నారు, ఫాన్సు తిరుగుతున్నాయి, అందమైన గోడ గడియారం టైమ్ చూపుతున్నది.

లక్ష్మీ! కొత్త అఫీసర్ని కడిలించటం యెంతవరకూ వచ్చింది, వాడికి పుద్యాసన చెప్పదలచావా లేదా? నీవల్లే అవుతుందా పని అన్నాడు శేషశాయి.

లక్ష్మీపతి షనసులో గర్వం పొందింది. తన సమర్థతను గుర్తు చేశాడు శేషశాయి.

తగినంత ఆధారం లేకుండా, బదిలీ చేయిస్తే వ్రజలు అనుమానిస్తారు, పేరు పోరాదుగా అన్నాడు లక్ష్మీపతి నవ్వుతూ. ఆ నవ్వు పొలిటీషియన్ నవ్వులాగా వుంటుంది.

సంతకాలు సేకరిస్తున్నాం, అన్నిటిలో తల దూరుస్తాడనేది, ప్రవతీదానికి అడ్డు వస్తాడనేవీ ముఖ్యాంశాలు. శాసన సభ్యులే వేగలేకుండా ఉన్నారు అని నవ్వుతూ గొంతు తగ్గించి చెప్పాడు.

జానమ్మను డిస్మిస్ చేశాడు, అది లబోమని సభ్యునితో మొంబెట్టుకున్నది అని యింకా స్వరం తగ్గించి, మనలో మాట, జానమ్మ సభ్యుని ప్రేమపాతురాలు. సభ్యుడే దాన్ని ఆ జాబ్లో యిరికించి కొంచెం దూరంగా వుంచాడు, లేకపోతే మరీ నెత్తినెక్కుతుందిట. చేతి రుమాలుతో మొహం అద్దుకుంటూ నవ్వు కనబడ రియలేదు.

ఆ విషయం నా చెవిన వేశారు, వనిలోంచి తీసివేయటమనేది అంత సులభమూ గాదు, తెలివైన పని గాదు, బదిలీయే ఆలోచిస్తున్నా, హోంమంత్రికి హైదరాబాద్ సంస్థానం గురించి, రజాకార్ల దురంతాల గురించీ కంప్లెయింట్స్ అందేవి. చర్య తీసుకోమనేవారు, అప్పటికింకా ఆ సంస్థానం సెంటర్లో లీనం కాలేదు, అదీ యిబ్బంది, బాగా వ్యవహారం ముదరనిచ్చి సైనికచర్య తీసుకున్నాడు హోంమంత్రి.

ఉపమానం బాగానే వున్నది గానీ, తర్వాత వీడు అవిలి గాడేమో అని సందేహం వెలిబుచ్చాడు కక్షిదారు.

తొందరపడకుండా, పని పాడు కాకుండా చేయాలి.

ఇహ అయినట్టే, వెరవక పోగా, దానికింకా స్వేచ్ఛ
యిస్తాడేమో, ఇద్దరూ మేనత్త మేనమామ పిల్లలేగా, ఇంక
మాటాడక తప్పించుకుపోవాలని లేచాడు.

విని పొండి, నా రవ్వల కమ్మలు పోయాయి, ఒత్తి భరిణ
కంటబడింది బీరువాలో. మీ మేనత్త జారుగొలుసు పోయింది.
మీ పిన్నమ్మ ముండి గొలుసులు తొమ్మిది తులాలవీ పోయాయి
అని తలవంచుకున్నది.

పోలీసులకి రిపోర్టిస్తా, ఆ శాఖవారు నాతో వనిబడి వస్తు
వుంటారు, ఇట్టే పట్టిస్తారు. నువు పోయి భోజనం చేయి, మొహం
వడలిపోయింది అని దయగా అంటూనే దులపరించుకుని వెళ్ళి
పోయాడు.

3

ఆ వీధిన వెళ్ళే పురజనులు విద్మూరపడ్డారు. గుడి చకచకా
లేస్తున్నది.

అప్పుడే గుడి మొదలెట్టారే, స్థలం శాంక్షనెప్పుడైందీ,
గుడి ప్లాను మెచ్చి ఒప్పేసుకున్నారు నగరపాలకులు. ఇదంతా
ముగిసిందంటే అని తలపాగా విప్పి దులిపి, తల గోక్కున్నాడు
సీతారామయ్య.

ఛెయిర్మన్ గారి దర్శనం చేసుకుంటే, యే పన్నె నా
త్వరగా నెరవేరుతుంది. ఆయన పేరే యల్పి అని నవ్వాడు
పుల్లప్ప పెద్దకాపు. బొద్దుగా యెర్రగా వుంటాడు, ముక్కుకి
పోగు, వేతులకి మారుగులు.

యల్పి అంటే? మళ్ళా తలపాగా బిగించాడు సీతా
రామయ్య.

“అడివి మనిషిలాగా మాట్లాడకు. ఆరెండక్షరాలూ యెప్పుడో జనులలో వ్యాపించినై” అని విసుక్కున్నాడు పుల్లప్ప.

“పోనీ రహస్యంగా చెప్పు” నవ్వుతూ అడిగాడు. సీతారామయ్య. చుట్టబై టికి తీశాడు. అగ్గిపెట్టె.

“నీపేరుండనుకో దాన్ని చిన్నదిచేస్తే యస్ ఆర్. అవుతుంది” పుల్లయ్య మెట్రిక్ పా సై నాడు.

‘చెప్పవా యింతకూ’ చుట్టనోట్లో పెట్టుకుంటూ అగ్గిపుల్ల బయటికి తీస్తూ అడిగాడు.

“చెయిర్మన్ గారు తెలియదు నీకూ? పుల్ల గీశాడు వెలిగింది చుట్ట మట్టించాడు.

“తెలుసు”

‘ఇంకేం?’ పొగ వుంగరాలు తిరిగి పైకి లేచింది

చెప్పదూ?

యల్పీ అంటే లక్ష్మీవతి. లక్ష్మీవతిని శ్రీనివాసు అనిగూడ అనచ్చు. అంటే డబ్బుకి స్థావరం అన్నమాట.

‘ఓహో! ఇప్పుడుబాగా అర్థమైంది. మరి అంతసమర్థుడు కొడుకును కట్టెయి లేక పోతున్నాడేం” పొగ పీల్చాక వట్లు వేడెక్కుతుంది.

‘యెందుక్కట్టేయడం?’ పుల్లప్ప తెలియక అడిగాడు. ఈ మధ్య వూళ్లొలేడు. తిరువతికెళ్ళి వచ్చాడు.

ఇప్పుడు నిన్ను నేను అడివి మనిషి అనచ్చు నాకు అవకాశం యిచ్చావు” సీతారామయ్య నవ్వాడు.

నిజంగానె నాకు తెలియదు యస్సార్

నీ పేరూ చిన్నది చేస్తే యేమాతుంది?

వీలులేదు మూడే ఆక్షరాలు చెప్పదూ?

నే చేస్తా చూడు, పివప్ప' అని నవ్వాడు యస్సార్.

విన్నావనుకున్నా. గూస్ ని మచ్చిక చేస్తూ, గూండా రాజ్యానికి రాజు కాబోతున్నాడు వాళ్లు యీ అబ్బాయికి ఆయుధం వట్టటం, నిషానిచ్చే మందు తినటంనేర్పుతున్నారు మొదట కిళ్ళి లోదాచి కిళ్ళి కడితే తెలియదు కిళ్ళి తినగానె హుషారొస్తుంది గానీ మాంద్యమూ వస్తుంది ఇంక ఆకిళ్ళి నమలనిదీ పుండలేదు చెయిర్మన్ గారి మేడకిటికి అద్దాలు పగిలాయంటే వాళ్ళబ్బాయే కారణం అనచ్చు తండ్రి ఒక విధంగా ప్రజాసేవ చేస్తుంటే, కొడుకు "అన్నలు"తో నెస్తం కట్టుతూ గిరిజనులను దళారీల బారినుండి కాపాడబోతున్నాడు యెర్ర బోపిలంటే భయంలేదు

చాలా తెలుసె నీకూ అడివి మనిషి అన్నండుకు అపాలజీ యిస్తున్నా యింద* అని సిగరెట్ అందించాడు పుల్లప్ప
పర్లేదు నా కేమీ నొప్పిలేదు

4

మంచి నిద్రలో వున్నాడు యల్పి, రాత్రివదకొండున్నర మెత్తని పక్క ఫోన్ మోగి నిద్రలేపింది పక్కనె బల్ల మీదుంది ఫోన్ గోడకు కిందగా అరలో యెర్రదీపం వేలుగుతుంది భార్యా కూతురూ పక్కగదిలో మంచాలమీద నిద్రబోతున్నారు తలుపు వేసి వున్నది యల్పి రిసీవర్ అందుకున్నాడు

నేర వరికోధకశాఖవారి గొంతు వినవచ్చింది, యల్పికి నిద్రమత్తు వదిలిపోయింది శ్రద్ధగా విన్నాడు.

మీ సొమ్ము పట్టుకున్నా ముసోర్ కానీ వాళ్ళు అవి తమకు ప్రీగా లభించాయి అంటున్నారు, మేము దొంగలాడటంలేదు మాత్రా అవసరమున్న వారే యిచ్చారు ఐచ్చికంగ అంటున్నారు ఇచ్చిన వాళ్ళపేర్లు చెప్పమని పాలీస్ డెక్లిక్ ఉపయోగించాము వగలు చాలామంది వుంటారని పొంచివుండి వింటారనీ ఆగాము మీకు నిద్రాభంగం కలిగించాల్సి వచ్చింది. పేర్లు కావాలా? మీరే ఊహిస్తారా? లేదా మీ ఇంటికి వచ్చి దానమిచ్చినవారిని చూపమా ఆ పనీ మీకు బాధ అవమానమూ కలిగిస్తుందేమో బీరువా డూప్లి కేట్ తయారుచేసి ఇచ్చిన మెకానిక్ గూడా తెలుసును. అతను మనవక్క జిల్లాయే. ఫాక్స్ మెసేజ్ వంపమంటే వాపుతాడు. మెకానిక్ మావాడే. వేలు ముద్రలు లభించిన చోటల్లా తీశాము. అవి మీ యింటిలో వారివేనని వెరిఫై చేశాం చాలాసార్!" మంచి వార్తలు వినిపిస్తున్నట్లుంది గొంతు.

మరో ఆఫీసర్ గొంతు వరిచితమే.

బయట పెట్టుటం బావుండదు సార్: లావాదేవీలలో అభించిన డబ్బు పెట్టి ఆసోమ్ము కొనివ్వండి లేదా పోయినసొమ్ములు సంస్కరణి అందించమంటే అందించగలము రిసీవర్ పెట్టేశాడు అవతలి మనిషి.

యల్పి రిసీవరుంచుతూ తలుపువంక చూశాడు. యేదో చిన్న చప్పుడు. లేచి వెళ్లి తలుపు వోరగ తీసి చూశాడు. భార్య గురకపెసుతుంది, అవతలివేపు వరండాలోకివెళ్ళే తలుపు

గడియలేక మూసి ఉంది - గోడకి జీరోవాల్టు బలుబు వెలుగు
తుంది -

ఫేయిర్మన్ తూలుతు వచ్చి మంచంమీద కూచున్నాడు -
తలవట్టుతున్నాడు - తలెత్తితే గ్లాసు కంటబడింది, సగంపోసి
పూరిగా తాగి పక్కమీద వాలాడు. ఫ్యాను చప్పుడు వింటూ
నిద్రలోకి జారాడు.

5

కోర్టులో డబ్బు కట్టాలి. అది ఒకకక్షిదారు యిచ్చి వెళ్లాడు
ఖర్చుయిపోయింది. దానికోసం బ్యాంకునుంచి తేవాలనీ, పోయిన
సొమ్ములూ తెప్పించుదామని యల్పి బాంక్కి వెళ్లాడు. కారు
బయట ఆపి లోపలికెళ్లాడు. బాంక్ యేజెంట్ చాలా మర్యాద
చేసి కుర్చీ చూపించాడు.

పోస్టుబుక్కు, చెక్కు బుక్కు లెదర్ కేస్లోంచి తీసి బల్ల
మీదుంచాడు యల్పి. యేజెంటు చెక్కు పరిశీలించి ఆశ్చర్య
పడినట్టు కనిపించాడు. కళ్ళెత్తి చూశాడు. మోకాళ్ళ మీద ఆడి
స్తు పుటాడు.

‘యేమిటి వింత? అనడిగాడు యల్పి.

సరిగ్గా పదిహేనురోజుల క్రితమే ఇంత రొట్టెం తీసికెళ్లారు
సార్. సంతకం మీదే. కాన్స్టేబుల్ చెక్కవేకోడి. మాకు మెడార్స్.
బ్యాంకునుంచి ఎకనాలెడ్జ్ మెంటు వచ్చింది నిన్ననే. డబ్బు
తీశారేమో గూడాను. మళ్ళా అంత కావాలా? యేమి చేస్తారు
పూరికేనే తెలుసుకుందామని అడుగుతున్నాను. ఇవ్వమంటే
యిస్తాననుకోండి.

ఈ మాట అశ్చర్యపోవటం యెల్పి వంతయింది. మాట పెరిగించుకుంటూ, పెదిమలు తడుపుకుంటూ అడిగాడు. "సంతకము నాదే. క్రాస్ట్ చెక్కు గూడానా యెలా ఉంటాడు చెక్కు తెచ్చిన మనిషి నేను, నేను క్రాడా చేయలేదు. యెవర్ని వంపలేదు. యెవరికి క్రాష్ట యివ్వలేదే."

ఇదేదో గూడువురాణి లాగా తోచింది యేజెంటుకి" కొద్దిగా మీపోలికలున్నాయి. మీబందువేమో మీఅంతయెత్తే ఉన్నాడు యాఖై వేలు అర్జంటుగా కానాలా తెప్పించనా అంటున్నాడు యేజెంటు.

"అక్కర్లేదు. రేపబెల్లుండిలో యివ్వచ్చు. కొంత కోర్టులో కట్టాలి. ఇంటి ఖర్చులకి, కారు రిపేర్సుకి ఆవుతుంది. అందుకని దాని చేయాలనీ వచ్చాను. మళ్ళా వస్తాను." తెల్ల బడి వెలవెల బోతూ లేచాడు. బల్ల మీదుంచినవి సద్ది సంచీలో పెట్టి మూకాడు.

మళ్ళా వస్తా అని వెళ్ళిపోయాడు.

వన్నె వేసుకుని, మనుషుల గోడు విని వంపేసి, అన్నీ నద్ది, స్నానం చేసి, వదులు దుస్తులేసుకొని వచ్చి భోజనానికి కూచున్నాడు.

గోడవేపు చూస్తే గోడ గడియారం పదిన్నర చూపు తున్నది మరోవేపు చూస్తే కూతురూ, అల్లుడూ పెళ్ళిఫాలో. అల్లుడే బాంకకి వెళ్ళి వుంటాడని ఊహించాడు. తనవలెనే ఉంటాడన్నాడు యేజెంటు.

అనసూయ వడ్డిస్తుంది.

‘సరోజినేది కనబడటం లేదే అనడిగాడు.

“మద్రాస్ వెళ్ళింది. మీ పింతల్లి తోడు వెళ్ళింది సరోజిని వెంట” అని నెయ్యి పేసింది.

చెప్పకుండా వెళ్ళే అవసరమేమిటి నువ్వయినా కూతురు మద్రాస్ వెళ్తున్నదని నాచెవిన వేయాలిగా! అన్నాడుబాధగా కూడా, అన్నం తింటూ.

నా మాట వింటేనా నాన్నగారితో చెప్పిపో అంటే విని పి.చుకోకుండా బెడ్ రూంలోదూరింది, మీపిన్ని, అదీగుడుగుడు మని పాపురాలవలే తలలాడిస్తు యేదో మాట్లాడుకున్నారు. చేతు లో గిన్నె బల్లమీదుంచి, కొంగుతో మొహం తుడుచుకుని, కళ్లు అడ్డుకుని, యెగబీల్చింది, నత్తినత్తిగామాటలుమింగుతూ చెప్పి నది యల్పి వింటూ తింటున్నాడు-

దానికి వేవిళ్ల లాగ వుందండి, మొగుడు రమ్మన్నాడు పోతాను అనిమాత్రం అంది- మీ పింతల్లి వత్తాసు నా కెవరు వెరుస్తారు- మీ మటుకు మీరు అని మొహం అడ్డుకుంది, ఇదుగో ఉత్తరం కళ్యాణసుందరంట ఆమె వచ్చింది- మీరు అందలేదు, స్నేహితులు మిమ్మల్ని పిలుచుకొల్లారు ఊర్లో లేరని చెప్పాను పోవాలి వనుండి, ఈ ఉత్తరమివ్వండి అని యిదిచ్చివెళ్ళి పోయి నది అని ఉత్తరం ఇచ్చింది

విప్పి చదవలేదూ తింటూనే ఆడిగాడు

చదివా కానీ అదేదో సంకేతంలాగ వుండి అర్థంకాలేదు

యల్పి కలవరపడిపోయాడు మడిచి ఉన్న ఉత్తరము
తీసుకుని లేచాడు భోజనమైంది

నీ భోజనం కానీ, కిందికెళ్ళి, నేలమాళిగ తీసి పాతనగలు
తెచ్చుకుందాం. మంచి నగిషీ ఉన్న కొత్త నగలు వచ్చాయి,
బేరం చేయమని షాపువాడు వచ్చి చెప్పి వెళ్ళాడు. మనిద్దరం
వెళ్ళి పాతవి అమ్మి కొత్తవి తెచ్చుకుందాము. ఆమోటు నగలు
మీరెవరూ పెట్టుకోవటంలేదు 'రేపు సాయంకాలం వెళ్ళాము' అని
చేయి కడుక్కోటానికి వెళ్ళాడు.

అవసూయ సంతోషించింది.

6

పురపాలకసంఘం వారూ, ఛెయిర్మన్ గారు దీవించిసాయ
పడగా గుడి పూర్తయింది. వెళ్ళాలని ఉన్నవారు వెళ్ళి చూసా
చ్చారు. ఆ పేరులలో సీతారామయ్య ఒకడు.

“గుడికెళ్ళి దైవ దర్శనం చేసుకున్నావా యస్సార్?”

గుడి బాపున్నదా? పూలతోట వేశారటగా పుల్లప్ప రాస్తామీద
నడుస్తూ తనముందు వెళుతున్న సీతారామయ్యను కలుసుకుని
వక్కగా నడుస్తు విశేషాలడిగాడు.

గుడికేం చాలా బావుంది, డబ్బున్నవాళ్ళు కట్టారుగదూ.
అందులో దేవుడుండడు తీర్థంకరులుంటారు' అన్నాడు సీతారా
మయ్య నడుస్తునే,

అతనితో సమానంగ నడుస్తు పుల్లప్ప అడిగాడు.

“యెందుకుండదూ? దేవునికోసమే గదా కట్టింది దాని పేరే దేవాలయం”

“జినుడు విగ్రహారాధన నిరసించాడు. అహింసను బోధించాడు.

జినుడెవరూ? బుద్ధ దేవుడు ఆ కార్యక్రమం చేపట్టి భిక్కులను, అరేబియా, పాలస్తీనా, ఇస్లాంబుల్ వైపు, చైనా వైపు వంపాడట. అదొకరకమైన ఉద్యోగం, సోమరులంతా ఆ ఉద్యోగ సోమరులంతా ఆ ఉద్యోగములలోకి తేలికగ వెళ్లారుట. వారిద్దరు పార్కవేపు నడిచారు.

వీడు వాడి తమ్ముడే. సవతి తమ్ముడు ఇప్పుడు చిన్న చిన్న మతాలు పక్క పక్కనే నడుస్తున్నాయి గమనించటం లేదూ అలాగే అన్నదమ్ములు చేపట్టినవీ యింకాయితరమతాలు నడుస్తూ వుండేవి.

అన్నదమ్ములన్నావు, వారి బోధలకు తేడా వుండేదా? అనడిదాడు తలగొక్కుంటూ-

వుంది వుంది అన్నేమో దయా, అహింసా అన్నాడు- తమ్ముడేమో మరోమెట్టుపై కెక్కి మంచినిళ్లలో పురుగులు చావకుండా నోటికి తెల్లనిగుడ్డ కట్టకోమన్నాడు, అన్నేమో కాషాయాంబరాలు కట్టండి, అంటే తమ్ముడు ఆవీవద్దు తీసేయాలన్నాడు. మతాలకేంలే పుల్ల ప్పా! పుర్రెకో బుద్ధి జిహ్వాకోరుచి అన్నారు- మన మార్కెట్కి యల్పి పేరు పెడతారుటగా, ఆయనకు మనవడు నాలుగునేలలకే పట్టాడట అదింకోవంత నీవేమో సర్పంచ్వి కాబోతున్నావుట అని నవ్వుతూ తలెత్తి పక్కకి చూశాడు సీతారామయ్య-

అయిపోయిందా సడాగం? యల్పి శిష్యుడు గురువుకి వంగనామాలు పెట్టాడు. తన పేరుతో అర్థచంద్రాకారంలో బల్ల చేయించి అంటే ఆర్పి అన్నమాట, లక్ష్మీనారసింహ మార్కెట్ అని వ్రాయించి పెట్టించేశాడు. మీరంతా యాత్రలకి వెళ్ళా రేమో, ఒకడేం? నాల్గునెలలకల్లా యిద్దరు మనుమలు గుమ్మడి పళ్ళంటివాళ్ళు పుట్టారు. కలిసొచ్చే రోజొస్తే, యిద్దరేని మనుమలు పుడతారు.

ఇంటికి తెచ్చుకోలేదూ?

లేదు అల్లుడిని గోపీబాబుని ఘోర్జరి నేరంలోంచి విడిపించేప్పటికి తలప్రాణం తోక్కొచ్చింది. అందరి గొంతులూ రహస్యంగా నులిమినట్టు గాదు. అది ముగుస్తుండగానే నాగమణి అనే ఎక్స్ట్రా తార, తనను పెళ్ళాడాడనీ, తన కొడుక్కి తనకూ పోషణకు డబ్బు యివ్వాలనీ దావా వేసిందని తెలిసింది. మరి రెండు చేతులూ కాసుల మూటలందుకున్నట్టు లేదా యివాళ?

కొడుకు ఆసరాగా రాలేదూ?

వాడు నుండు పాతర్లు తయారుచేసే వాళ్ళతో మారు పేషంలో తిరుగుతూ గుర్తించబడ్డాడనీ, టైఫిల్ పట్టి అల్లర్లలో పాల్గొన్నాడనీ ఋజువు అంది. అరెస్ట్ చేయబడ్డాడు. ఇక్కడందరికీ యల్పి నిజరూపం పొడగట్టింది. తుంటరులు, సంఘ విద్యోగులూ ఒక్కొక్క అద్దమే పగలగొడుతున్నారు.

వాచ్ మన్, డ్రైవరు గట్టివాళ్ళేనే, లేరా? కారు రిపేర్ల నిమిత్తం వర్క్ షాప్ కి వెళ్ళింది, డ్రైవరు వర్క్ షాప్ లోనే

కిందకు చూడండి. వాచ్ మన్ పెళ్ళాం కోటమ్మ యెప్పటినించో తనకు
 డ్యూటీలు జేర్చుతున్నాడు యజమాని అని మొగుడితో మొత్తు
 కుండెట్టవల్లమా నేస్తావంటూ ఉండేదిట, మంచి జీతం, తిండి
 బొట్టలు, బట్టా అన్నీ వీతాయని వాచ్ మన్ దాన్ని ఆపాడు.
 డిప్యూటీ డాక్టర్లు, "ధనాశ వదులుకో బాబూ, యేమిచ్చినా
 తీసుకోకు, అది విషం. అన్న గారుండగా కొంచెమైనా అదుపు
 పుండేది. అన్న గారు జడ్జి చేస్తు గుండెపోటుతో పోయారు.
 వదిన అంతకు ముందే పోయింది, స్వేచ్ఛ చిక్కెంది, అది
 చూడవచ్చున్నది, యెక్కడ తిరిగొచ్చినా ఫర్లేదు, ఆడమనిషి
 నాకేమీ తెవోకండి బాబూ! లోకువోతారు మీరు" అని హితము
 గా చెప్పి చెవిని వేసుకోక, "నీకెందుకురా రాములూ! నీ తాత
 నామ్మా? జీతానికున్నావు అని కసిరితే, నిషామీదున్నాడని
 రాములు వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రాములిప్పుడు సమయం చూసి
 శత్రువక్షంలో చేరాడు. డబ్బు రక్షిస్తుందా? ధర్మం రక్షి
 స్తుందా? అందరి ఆస్తులూ ఆమ్మించినట్టు లేదా? ఆడవారి నవ
 మానించినట్టు లేదా? శిక్ష తప్పించుకోగలడా?

దా:

తల్ల చాలా తెలుసే నీకూ యస్సార్, వట్టి కాపువి అనకున్నా
 తిని నవ్వాడు పుల్లప్ప.

అప్పుడే అయిపోయిందీ? ఆమె యెవరో గురువు వేషం
 వేసి యింట్లో పీటవేస్తే, యిల్లాలిచేత దాని గుడ్డలు కించి,
 భోజనం పెట్టించి, కాళ్ళు వట్టించాడు. గురువుకోసం పోలీసు
 లాస్తున్నారని తెలిసిన రోజున, దాన్ని, మాయం చేశాడు, మరి
 సమిష్టి కుటుంబాల్లో చిచ్చు పెట్టి విడదీసినట్టు లేదా?

బాగా చీకట్లు కమ్ముకొచ్చాయి, ఇద్దరూ పార్క్ బెంచి మీది నించి లేచి, చేపాటి కర్రలతో కిర్రు చెవ్వులతో దీపాల మధ్యగా నడిచి వెళ్ళారు.

యెల్పి యింటికోచ్చేప్పటికి భార్యవేపు బంధువులూ, వారి బిడ్డలూ యిల్లంతా తిరుగుతూ కన్పించారు.

భయం భక్తి లేకుండా పిల్లలు కలియబడి కొట్టుకుని, అద్దాల తలుపుల మీదా, బీరువా తలుపుల మీదా పేపర్ వెయిట్ విసిరి వగలగొట్టితే చిట్లినై. బల్లమీది అద్దం పగిలివున్నది, అద్దాల కిటికీల తలుపులు మూడు లేవు, నిలుపుటద్దాలు కిడి భాగం పగిలి ముక్కలూడినై.

మద్రాస్ నించి ఉత్తరమొచ్చింది. విప్పి బల్లమీద పడేసి వున్నది. కళ్ళాటి సుందరం ఇంగ్లీషులో వ్రాసింది. తానక్కడ విషవలయంలో చిక్కుకున్నదట, మొగుడు దద్దమ్మ యేమీ చేయలేక పోతున్నాడట. కొన్ని క్లియర్ అయేవరకూ వచ్చి నీ వద్ద వుంటాను, నీ సలహా, రక్షణ కావాలి వస్తున్నాను అని వ్రాసింది.

యల్పి ఆ ఉత్తరం చింపి చెత్తబుట్టలో పడేశాడు.

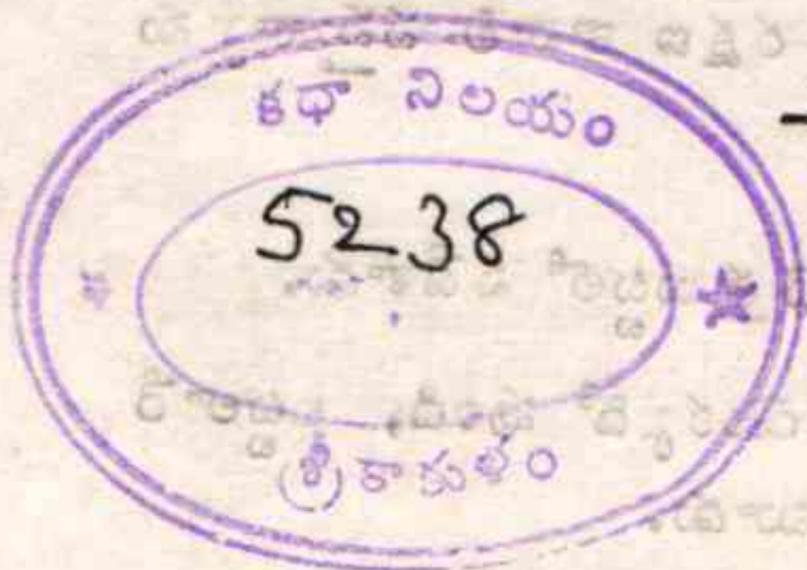
భార్య అనసూయ దొడ్లో యొక్కడో వుండి, బట్టలారే స్తున్నది, ఆమె వద్దకు పోయి ఉరిమాడు.

నీ వాళ్ళంతా యెందుకు చేరారిక్కడ? మనశ్శాంతి

లేకుండా చేస్తున్నావు, ఇలాగేనా యిల్లు దిద్దుకోటం, ఆ యాభై
యేళ్ళ కోర్టు గుమాస్తా నీకేమౌతాడు? యెందుకోచ్చాడు, బావ
అవుతాడా, నీ భుజాల వెనక తిరుగుతున్నాడెందుకు? గడవ
కడ్డంగా నిలబడ్డాడు.

ఇన్నేళ్ళకి అనసూయమ్మ నోరు విప్పింది. యెదురు
తిరిగింది, నవ్వింది. ఆ నవ్వు విషపునవ్వులాగా ఉన్నది.

నాదేమున్నది? అంతా స్వయంకృతావరాధం, ఆ కోర్టు
గుమాస్తా మీ బంధువే, నాకేమీ గాడు, చెల్లెలు వరస అవుతా
నట, మీ కోపమే యెదురు చూస్తున్నాడు. వాళ్ళబ్బాయిని
మ:న్నిఫ్ గా విజయవాడ వేయించాలిట, విజయవాడలో ఆ ని
భార్యా డాక్టరుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నదిట, భార్యా దగ్గరుంటా
డుట, ఆ వని మీ వల్లే అవుతుందిట, మీకు చాలామంది తెలు
సుట, నా కొంగూ లేదు, నా భుజాలూ లేవు. మీరిన్నాళ్ళెవరి
కొగిల్లో ఉన్నారూ? ఆమెనూ వెంట తెచ్చుకోలేదూ, కూతుర్ని
మనుమల్ని యింటికి తెచ్చుకోరూ అన్నది. అడ్డం లేవండి,
అన్నం పప్పు మాడిపోతాయి అని నెట్టి యింట్లోకి పోయింది
అనసూయమ్మ.

— 0 —